

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 8-5

Ere aan God in de hoogste hemelen...

Zie je het voor je?

Daar sta je dan... in de rechtszaal. De rechter zit voor je in zijn statige zetel en kijkt je doordringend aan. Je schuld staat vast. Er is geen ontkomen meer aan. Je weet het en slaat je ogen neer. Toen je buiten stond zocht je nog wanhopig naar verzachtende omstandigheden. Je was tenslotte een goed mens geweest en had anderen toch vaak geholpen. Je had je geld aan de armen gegeven en eigenlijk niets gedaan dat zo buitensporig was dat mensen hun gesprek onderbraken als ze je naam hoorden.

Maar hier in de rechtszaal bleek dat allemaal niets waard. Hier, in het aangezicht van de rechter, verdwenen die argumenten als sneeuw voor de zon. En kun je misschien nog in beroep gaan? Nee. Dat kan in dit geval niet. Het oordeel van de rechter is bindend. Hier eindigt het verhaal. Dan slaat de rechter met zijn hamer en zegt: "Ik heb genoeg gehoord." Je durft hem niet aan te kijken. Het oordeel zal zwaar zijn... Heel erg zwaar. Maar dan voel je dat de rechter naar je kijkt. Wat is dat? Je voelt geen veroordeling... Je slaat je ogen op en kijkt naar de rechter. Er staan tranen in zijn tedere ogen. Er ligt geen woede op zijn getekende gelaat en er valt geen spoor van kale hardheid te bespeuren. Hij straalt slechts warmte uit. Liefde, begrip en barmhartigheid. Maar hoe luidt het oordeel? Wat gebeurt er? De deur gaat open.

De zoon van de rechter komt binnen en knielt naast de rechter. "Zoon," zegt de rechter terwijl hij zijn zoon liefdevol omhelst. "De tijd is gekomen. Je moet gaan." De zoon knikt zachtjes dat hij het begrepen heeft. Ook in zijn ogen staan er tranen. Dan staat hij op en vertrekt uit de zaal. De deur slaat achter hem dicht en het is stil in de zaal. Doodstil. Je kunt een speld horen vallen. Dan verbreekt de rechter de stilte en zegt: "Het is gedaan. De prijs is betaald. Er is geen oordeel meer..." Eerst begrijp je er niets van. Geen oordeel?

Maar iedereen feliciteert je en omhelst je. Je bent vrij. Alles is je vergeven. De uitspraak is bindend... En dan opeens hoor je het lied van de engelen.

Eerst nog zacht, maar langzaam zwelt het aan tot een machtig koor dat de rechtszaal overspoelt met haar hemelse klanken: "Ere aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen."

